

Folketingets Beskæftigelsesudvalg
lov@ft.dk

Finn Sørensen
Finn.S@ft.dk

Beskæftigelsesministeriet
Ved Stranden 8
1061 København K

T +45 72 20 50 00
E bm@bm.dk
www.bm.dk

CVR 10172748

15. november 2016

Beskæftigelsesudvalget har i brev af 18. oktober 2016 stillet følgende spørgsmål nr. 37 (alm. del), som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Finn Sørensen (EL).

J.nr. 2016-7077

Spørgsmål nr. 37:

”Vil ministeren besvare de af FOA Sjælland stillede spørgsmål i fagforeningens henvendelse, jf. BEU alm. del bilag 6, herunder FOA Sjællands forslag om, at borgerne fritages for kontanthjælpsloftet, såfremt langsommelig sagsbehandling har medført, at deres situation ikke er afklaret?”

Svar:

Generelt kan det oplyses, at kontanthjælpsloftet skal sikre, at der er balance mellem på den ene side at sikre, at det altid kan betale sig at arbejde, og på den anden side, at kontanthjælpen skal udgøre et rimeligt, midlertidigt forsørgelsesgrundlag.

Der skal altid være en mærkbar økonomisk forskel på at tage et job til en månedsløn i den lave ende af lønskalaen i stedet for at modtage kontanthjælp.

Kommunerne har en vigtig opgave i forhold til at iværksætte indsatser, der hjælper ledige borgere videre i job, herunder borgere der bliver berørt af 225-timersreglen og omfattet af kontanthjælpsloftet. Det kan bl.a. være hjælp til at opsøge og etablere kontakt til relevante virksomheder med henblik på at indgå aftale om ordinære timer. Derudover har aktivitetsparate borgere ret til en koordinerende sagsbehandler, der skal sikre, at indsatsen er tværfaglig og koordineret på tværs af kommunens forvaltninger.

Behandling af sager om kontanthjælp er individuel og afhænger af de konkrete udfordringer borgeren har. Derfor vil det ikke være hensigtsmæssigt i lovgivningen at fastsætte krav til længden af sagsbehandlingen eller i forhold til at fritage borgere fra kontanthjælpsloftet som følge af sagsbehandlingstiden.

Når det er sagt, så er det afgørende at slå fast, at kontanthjælpen er en midlertidig forsørgelsesydelse. Kommunerne skal tage stilling til indsatsen over for borgere, der har væsentlige og varige nedsættelser af arbejdsevnen, og som derfor ikke hører til i kontanthjælpssystemet. Kommunerne skal i tilstrækkelig grad afklare den enkelte borgers situation, og visitationen skal ske så hurtigt så muligt, så borgeren får mulighed for at blive en del af arbejdsmarkedet på de vilkår, som arbejdsevnen tillader det.

I de tilfælde, hvor en borger har modtaget kontanthjælp i en længerevarende periode på grund af helbredsmæssige problemer, skal kommunen i forbindelse med den løbende opfølgning vurdere, om borgeren er i målgruppen for ressourceforløb, fleksjob eller førtidspension.

Fleksjob er relevant i forhold til borgere, der har en væsentlig og varig begrænsning i deres arbejdsevne. For borgere i målgruppen for fleksjob vil der derfor typisk foreligge en højere grad af afklaring af borgerens arbejdsevne og et konkret beskæftigelsesmål.

For borgere i målgruppen for ressourceforløb vil arbejdsevnen og forventningen til udviklingen af arbejdsevnen typisk være mindre afklaret.

Der kan være et vist overlap mellem fleksjob på få timer og ressourceforløb, og for nogle borgere vil begge ordninger kunne være egnede.

Det beror derfor på en konkret vurdering i rehabiliteringsteamet og kommunen, hvad der er den bedste løsning for borgeren i forhold til at komme i job eller uddannelse.

Aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere er en sammensat gruppe af borgere, og der vil derfor også være mange borgere, hvor det - også efter længere tid på kontanthjælp – giver mening at hjælpe dem med at komme i job via den ordinære beskæftigelsesindsats.

Satspuljeaftalen har i år et særligt fokus på langvarige kontanthjælpsmodtagere. Helt konkret afsættes der med satspuljeaftalen 262,5 mio. kr. i perioden 2017-2019 til at afklare de ca. 27.000 kontanthjælpsmodtagere, der har været længst i systemet. Med initiativet skal der tages udgangspunkt i det hele menneske og sættes målrettet og intensivt ind over for langvarigt ledige kontanthjælpsmodtagere, herunder langtidssyge, med henblik på at afhjælpe deres situation.

Der skal gives intensiveret og ekstra støtte til at den enkelte kommer i job. Hvis borgeren vurderes at være i målgruppen for ressourceforløb, fleksjob eller førtidspension, skal der arbejdes mod, at kommunens tværfaglige rehabiliteringsteam får sagen forelagt.

Venlig hilsen

Jørn Neergaard Larsen